

§ 3a, stk. 2

Beskyttelsen i medfør af et patent på en fremgangsmåde til fremstilling af et biologisk materiale omfatter i lighed med de generelle regler om fremgangsmådepatenter, jf. lovens § 3, stk. 1, nr. 3, (indirekte produktbeskyttelse), også de produkter, der fremstilles direkte ved fremgangsmåden. Også her udstrækker beskyttelsen sig til efterfølgende generationer af det ved fremgangsmåden direkte fremstillede produkt, jf. bemærkningerne til stk. 1.

§ 3a, stk. 3

Bestemmelsen regulerer beskyttelsesomfanget i de tilfælde, hvor patenterede biologiske produkter indgår i andet biologisk materiale. En bestemmelse, der regulerer dette beskyttelsesområde, findes ikke i den gældende patentlov. Når der er tale om et patent på et produkt, som indeholder eller består af genetisk information, udstrækker beskyttelsen sig til ethvert materiale, som dette produkt indgår i, under den forudsætning at den genetiske information er tilstede og kan udøve sin funktion i materialet.

§ 3a, stk. 4

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om, hvornår konsumtion indtræder når et patenteret biologisk materiale er markedsført til en bestemt anvendelse, hvor materialet reproduceres og formeres som et nødvendigt led i anvendelsen. Det generelle konsumptionsprincip findes i lovens § 3, stk. 3, nr. 2, jf. de indledende bemærkninger til nr. 5. Bestemmelsen er en undtagelse fra de regler, der foreslås i stk. 1 til 3. Det følger af den foreslåede bestemmelse, at hvis reproduktion og formering sker som et nødvendigt led i den anvendelse, hvortil materialet er markedsført, vil dette være tilladt. Det fremstillede materiale må dog ikke efterfølgende anvendes til yderligere reproduktion eller formering.

§ 3b

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 11. Det er nødvendigt at fastsætte yderligere en undtagelse fra patenthaverens rettigheder, når der er tale om landmandens rettigheder til at udnytte patenteret biologisk materiale (»farmers' privilege«). Disse undtagelser er indsat som en ny § 3b.

§ 3b, stk. 1

Stk. 1. Det skal med bestemmelsen sikres, at landmanden kan benytte sit høstudbytte til senere reproduktion eller formering på egen bedrift, idet patenthaverens rettigheder som anført i § 3a i hovedreglen tillige omfatter efterfølgende generationer af materialet.

Regler til beskyttelse af landmandens rettigheder findes allerede i den danske lov om plantenyheder med dertil hørende bekendtgørelse nr. 701 af 22. juli 1996 om formering af plantenyheder til erhvervsmæssig anvendelse i egen bedrift, samt EF-forordningen (nr. 2100/94/EF) om EF-sortsbeskyttelse. Omfanget af og vilkårene for landmandens rettigheder vedrørende patenterede opfindelser på planteområdet er fastsat ud fra de samme regler, som er anført i forordningen om EF-sortsbeskyttelse.

§ 3b, stk. 2

På tilsvarende måde som på planteområdet skal det sikres, at jordbrugeren har mulighed for at benytte avlsdyr og formeringsmateriale til jordbrugsformål (»farmers' privilege«). Der findes i dag ikke nationale eller fællesskabsretlige regler vedrørende dette inden for dyreområdet. Ifølge direktivet er det op til de enkelte medlemslande at fastsætte disse bestemmelser. Erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om omfanget af og betingelserne/vilkårene for denne ret. En sådan bemyndigelsesbestemmelse findes tillige i lov om plantenyheder, hvor der gives fødevarerministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om »farmers' privilege«. Udformningen af reglerne vil ske i et samarbejde med Fødevarerministeriet om, hvilke dyreracer (herunder dyr indenfor det traditionelle jordbrugserhverv – kød, fisk, mælk, æg, uld og skind), der skal være omfattet af bestemmelsen, når den udmøntes i bekendtgørelsesform.

Til nr. 6

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede indførelse af § 1a og § 1b, der omhandler forbud mod patent på det menneskelige legeme og det forhold, at patent ikke meddeles på opfindelser, der strider mod sædelighed eller offentlig orden.

Til nr. 7

Ved bestemmelsen gennemføres direktivets artikel 13, stk. 2, litra c. Der sker ingen ændring af hidtidig praksis. Det fremgår af den gældende lovs § 22, stk. 6, at når ansøgningen bliver offentlig tilgængelig, har enhver ret til at få en prøve af det deponerede materiale. Ved gennemførelsen af artikel 13, stk. 2, litra c, slås det fast, at dette princip også gælder efter at patentet er meddelt, uanset om patentet er ophørt eller kendt ugyldigt.

Til nr. 8

Ved bestemmelsen gennemføres direktivets artikel 13, stk. 4. Lovens § 22, stk. 7, omhandler de tilfælde, hvor ansøgeren kan begære, at en prøve af det depo-